

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita & Rebus gestis P. Petri Canisii, De Societate Jesv,
Commentarii**

Sacchini, Francesco

Ingolstadii, 1616

Qua linguæ custodia vltimis me[n]sibus vteretur Canisius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41515

nos, quos hactenus laborando adificauit, nunc
etiam in hac quiete virtutis sua exemplo, & humi-
litate, patientiaq; cōfirms. In quo quidē & nos ipsi
absentes plurimum recreamur; ac gaudemus simul
exhiberi ab ipsis, quod R.V. debent officium, & ca-
ritatem. Quam ita velim in omnibus admittat,
eaq; liberè utatur, ut i persuadere sibi debet nobis id
semper fore gratissimum. De cetero Christum Do-
minum obtestor, ut R. Vestrā cursum hunc iuxta
voluntatē suam consummare, & ante actos labores
nouis in dies meritorum cumulis augere tribuat.
Ego viciſſim ipsius precibus, & sanctis sacrificiis
me, ac societatem plurimum commendo. Roma 5.
Octobris, 1596.

Cum igitur iam vires prorsus ad alia deficerent, aliquot ante migrationem mensibus vita supremam clausulam sane toti ante acte congruentem ad hunc modum instituit. Sanctorum vita vellectabat, vel audiebat ex Anagnoste. Illae materiam offerebant Deum collaudandi suis in Sanctis: utque eorum labores vice suorum, à quibus iam cessare cogebatur, offerret. Parcus loquendicūm semper fuisset, tū plane parcissimus erat, multoq; libentius commodabat aures pie disse-

Qua lingue
custodis Gli-
mis mensibus
steretur Ca-
ninus.

Bb 3 renti-

rentibus, quām ipse differeret. Nō enim senectus est garrula, nisi cuius priore in æuo lingua fuit effrænis. De Religiosa perfectione, & rationibus eius comparandæ, de primorum societatis Patrū accensa pietate, de proximis adiuuandis suauiter audiebat. Tum verò maxime triūphabat, si quod narraretur ad Ecclesiam catholicam factum uspiam incrementum. De rebus humanis, maximeq; de Principum Christianorum inter se dissidiis omnino sermones auribus respuebat: nec mentionem minus refugiebat omnem, quæ ad commendationem sui, rerumque ab se gestarum redundaret. Quod si quid tale interrogaretur, nihil responsi dabat. Nihil cuiusvis generis ex quo quam non modò curiosius sciscitabatur, nisi si interdū, quām multi sacramenta frequentarent, quam multi rei diuinæ, concionique interessent, quid quis ex concione obseruasset, ac reportasset frugis, & alia, quæ ad profectum virtutis attinerent. Conseruauit ad ultimum usque immensam illam erga Christianam rem publicam caritatem: quasq; ante multis, variisq; laboribus ad eam iuandam dispertiebat curas, iam ferme omnes in unam conferebat precandi assiduitatem. Itaque pro

*Zelus communis
boni ad ultimum
conseruauit.*